

کنفرانس‌ها؛ یکی از مهم‌ترین منابع آموزشی برای دبیران

گفت‌وگو با خانم دکتر سیده سوسن مرنندی، دبیر کنفرانس «انجمن زبان و ادبیات انگلیسی»

اشاره

هشتمین کنفرانس «انجمن استادان زبان و ادبیات انگلیسی» (TELLSI)، ۲۳-۲۱ آبان‌ماه در دانشگاه الزهرا برگزار شد. مجله‌ی «رشد آموزش زبان»، به منظور ایجاد ارتباط و تعامل هرچه بیشتر با شرکت‌کنندگان، در این کنفرانس حضوری فعال داشت. از جمله توانستیم با سرکار خانم دکتر سیده سوسن مرنندی، دبیر محترم کنفرانس، درخصوص تاریخچه و نحوه‌ی عملکرد انجمن مزبور به گفت‌وگو بنشینیم که گزارش آن در ادامه تقدیم علاقه‌مندان می‌شود. دکتر سیده سوسن مرنندی متولد آمریکاست و تا ۱۰ سالگی در آن‌جا زندگی می‌کرد. بعد از انقلاب به اتفاق خانواده‌ی خود

به ایران بازگشت. وی دانش‌نامه‌ی لیسانس خود را در رشته‌ی زبان و ادبیات انگلیسی از «دانشگاه تهران» و کارشناسی ارشد و دکترای خود را در زمینه‌ی آموزش زبان از همان دانشگاه اخذ کرد. مدت چهار سال مدیر گروه زبان انگلیسی دانشگاه الزهرا بود. هم‌اکنون عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا و هم‌چنین، عضو هیئت مدیره‌ی انجمن استادان زبان و ادبیات انگلیسی است. عموماً در کنفرانس‌های ملی و بین‌المللی فعالیت چشم‌گیری دارد و سال‌هاست به اتفاق اعضای گروه زبان دانشگاه در زمینه‌ی آموزشی زبان با استفاده از رایانه و یا همان «Computer Assessted Language Learning» فعالیت می‌کند.

هشتمین کنفرانس استادان زبان و ادبیات انگلیسی، اتاق سخنرانی

دکتر سیده سوسن مرندي

بود، انتخاب شد.

حدود ۱۵۰ چکیده در مورد «آموزش زبان با استفاده از رایانه» پذیرفته شد. ۱۲۱ سخنرانی داشتیم که به طور همزمان در ۱۰ اتاق سخنرانی کردند. سه سخنران کلیدی^۱ در این کنفرانس شرکت کرده بودند. البته استادان دیگری هم دعوت شده بودند که به دلایلی نتوانستند در کنفرانس شرکت کنند. ۱۳ کارگاه آموزشی برگزار شد که ۱۱ کارگاه در ارتباط با موضوع کنفرانس و دو کارگاه نیز در مورد «تجزیه و تحلیل انتقادی گفتمان»^۲ و مدل معادله‌ی آماری «SEM»^۳ اجرا شد. برگزاری دو سمپوزیوم و ارائه‌ی ۲۹ پوستر در دو نوبت، دیگر فعالیت‌های این کنفرانس بودند.

□ سخنرانان کلیدی مدعو شما چه کسانی بودند و بر چه اساسی انتخاب شده بودند؟

● اولین سخنران آقای دکتر حسین فرهادی از «دانشگاه آمریکایی ارمنستان» بود. ایشان از استادان صاحب‌نظر در زمینه‌ی آزمون‌سازی در خارج و داخل کشور هستند. موضوع مقاله‌ی ایشان مقابله‌ی روش تحقیق کمی و کیفی بود که امروزه برای دانشجویان دوره‌های کارشناسی ارشد و دکترای بحث‌انگیز است.

دومین سخنران کلیدی، خانم دکتر کریستین بوئر رضائی بود. ایشان استاد آموزش زبان با استفاده از رایانه هستند. بنده با ایشان از طریق دوره‌های مجازی آشنا شدم و دوره‌های

□ با توجه به این که سرکار عضو هیئت مدیره‌ی TELLSI هستید، لطفاً برایمان از تاریخچه و فعالیت‌های فعلی انجمن بگویید.

● البته بنده دو سال است که عضو هیئت مدیره‌ی انجمن استادان زبان و ادبیات انگلیسی هستم و تجربه‌ام از سایر دوستان کمتر است. یعنی ترجیح دارد در این زمینه از دوستان دیگر سؤال بفرمایید. در مورد فعالیت‌های فعلی آنچه که به بنده مربوط می‌شود، کیفی کردن آزمون MCHA است که از سوی آقای دکتر مسلمی، ریاست محترم بورس خارج از کشور «وزارت علوم، تحقیقات و فناوری» پیشنهاد شد. بنده این موضوع را با انجمن در میان گذاشتم و قرار شد با هدایت و زیرنظر انجمن، این کار عملی شود.

پیشنهاد دیگر من به انجمن در مورد ایجاد گروه‌های تخصصی بود. در این صورت چنانچه پروژه‌ای از سوی سازمان‌ها به انجمن واگذار شود که با زمینه‌ی فعالیت‌های گروه‌های تخصصی انجمن سازگاری داشته باشد، می‌تواند آن‌ها را به انجام برساند. همان‌طور که گفتم، چون این دو موضوع را خودم پیشنهاد دادم، در حال پی‌گیری آن‌ها هستم.

□ درخصوص نحوه‌ی راه‌اندازی کنفرانس هشتم که سرکار دبیر آن بودید، موضوعات انتخاب شده، تعداد مقالات رسیده و مقالات ارائه نشده توضیح بفرمایید.

● در کنفرانس هفتم که در یزد برگزار شد، اعلام کردند کنفرانس بعدی در دانشگاه الزهرا برگزار خواهد شد. از آنجا که دانشگاه الزهرا در زمینه‌ی آموزش زبان با استفاده از رایانه تجارب زیادی دارد، موضوع کنفرانس را با همین عنوان انتخاب کردیم.

برای کنفرانس هشتم در مجموع ۶۰۰ چکیده به دبیرخانه‌ی کنفرانس رسید که $\frac{1}{4}$ آن‌ها در ارتباط با موضوع کنفرانس بود. به منظور ارزیابی این ۶۰۰ چکیده، آن‌ها را برای ۵۰ تن از استادان دانشگاه‌های سراسر کشور، اعم از دولتی و آزاد، فرستادیم که ۳۰ نفر به درخواست‌ها پاسخ دادند. تمام چکیده‌ها توسط دو نفر مورد ارزیابی قرار گرفتند. آن دسته از چکیده‌هایی که مثبت ارزیابی شدند، پذیرفته و آن دسته که منفی ارزیابی شده بودند رد شدند. در مورد بعضی از چکیده‌ها که در ارزیابی آن‌ها اختلاف نظر وجود داشت، نظر داور سوم نیز اخذ شد. به هر حال از بالاترین امتیاز شروع به انتخاب مقالات کردیم تا جایی که به حد نصاب رسید و کار را متوقف کردیم. البته اگر دو مقاله از نظر امتیاز شبیه به هم بودند، مقاله‌ای که در ارتباط با موضوع کنفرانس

مجازی را زیر نظر ایشان گذراندم. هم‌چنین به‌عنوان دستیار تدریس در خدمت ایشان بودم و با هم چند پروژه‌ی بین‌المللی ارائه کردیم.

نفر سوم آقای دکتر نساجی از «دانشگاه ویکتوریا» بود که در زمینه‌ی آموزش دستور زبان انگلیسی به روش ارتباطی سخن‌رانی کرد. ایشان به نظریه‌های آموزش دستور زبان در دهه‌های گذشته و هم‌چنین آموزش دستور به روش ارتباطی اشاره کرد. در ادامه ایشان به پیشرفت‌های اخیر در زمینه‌ی آموزش دستور زبان از طریق ارتباطی و گزینه‌های گوناگون آموزشی برای تحقق بخشیدن آن‌ها در کلاس‌های درس، اشاره نمود.

□ به نظر شما کنفرانس‌های TELLSI چه تأثیری در بهبود آموزشی زبان، به‌ویژه در آموزش و پرورش دارد؟

● با توجه به این‌که در آموزش و پرورش آموزش ضمن‌خدمت به‌ندرت برگزار می‌شود، یکی از مهم‌ترین منابع آموزشی برای دبیران همین کنفرانس‌هاست که باعث نشاط و انگیزه بین دبیران می‌شود. آن‌ها از این طریق با ایده‌های جدید و استادان صاحب‌نام آشنا می‌شوند و اطلاعاتشان به‌روز می‌شود. شاید شرکت در کنفرانس برای آن دسته از دبیرانی که احساس می‌کنند دچار روزمرگی شده‌اند و یا اعتقاد دارند که سرکلاس خیلی نمی‌توان کار کرد، تغییر نگرش و انگیزه ایجاد کند.

□ به نظر شما چگونه می‌توان ارتباط معلمان زبان را با انجمن و کنفرانس‌های سالانه‌ی آن تقویت کرد؟

● سؤال خوبی است. به خاطر می‌آورم آموزش و پرورش چند نوبت از من خواسته بود در جلساتی شرکت کنم. یکی از این جلسات در ارتباط با کتاب درسی بود و این‌که چگونه می‌توان آن‌ها را اصلاح کرد. یا در جلسه‌ی مربوط به سند ملی آموزش و پرورش دعوت شدم. در تمام جلسات تأکیدم این بود که اگر می‌خواهیم در مورد آموزش و پرورش تصمیم بگیریم، باید از معلمان نمونه‌ی آموزش و پرورش دعوت کنیم؛ آن‌هایی که سر کلاس درس می‌روند و ۲۰ یا ۳۰ سال سابقه‌ی تدریس دارند. آموزش و پرورش دبیرانی دارد که در سطح کارشناسی‌ارشد و دکترا هستند. از وجود این عزیزان به‌درستی می‌توان استفاده کرد.

متأسفانه این دبیران به محض گرفتن درجه‌ی دکترا، در آموزش و پرورش نمی‌مانند و به وزارت علوم می‌روند. البته حق هم دارند، چون حقوقشان (دریافتی‌شان) بیشتر و ساعات کارشان کمتر می‌شود. به‌علاوه، به حد کافی

مورد احترام و قدردانی نیز قرار می‌گیرند. امیدوارم کم‌کم انجمن با آموزش و پرورش ارتباط نزدیک‌تری بگیرد تا در برنامه‌ریزی‌ها و سایر موارد تعامل و همکاری مؤثری بین آن‌ها برقرار شود.

□ نظر شما در مورد «رشد آموزش زبان» چیست؟ حضور این مجله را در کنفرانس چگونه ارزیابی می‌کنید؟

● مجله‌ی رشد آموزش زبان کارش را خیلی خوب انجام می‌دهد. من اعتقاد ندارم که همه‌ی نشریات باید علمی-پژوهشی باشند. تعداد مجلاتی مثل رشد آموزش زبان که علمی-ترویجی است، باید بیشتر از این‌ها باشد. ما در حال حاضر به این نوع مجلات بیشتر نیاز داریم. متأسفانه به مقالاتی که در نشریات علمی-پژوهشی درج می‌شوند، امتیاز بیشتری تعلق می‌گیرد. واقعیت این است که خیلی از مطالبی که معلمان نیاز دارند، در نشریاتی که مطالبشان کاربردی است و به‌طور ملموس با مشکلات روزمره‌ی دبیران مرتبط هستند، درج می‌شود.

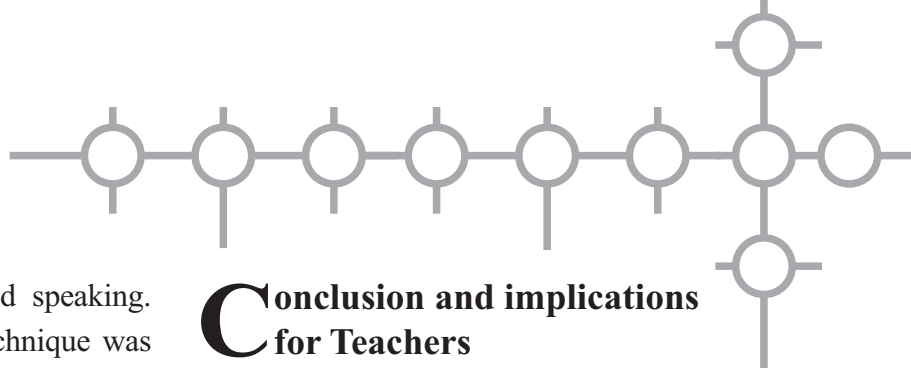
حضور مجله در این کنفرانس باعث مسرت و خوش‌حالی من شد. خیلی خوش‌حال شدم که آقای دکتر عنانی، سردبیر مجله به این فکر افتادند. برای ما باعث افتخار است که در خدمت این عزیزان باشیم. حقیقتش من این نشریه را دوست دارم و چند بار که موضوعات آن را دیده‌ام، به‌نظم مفید آمد. احساس می‌کنم ارتباط ما با مجله کافی نیست و به اندازه‌ی کافی در دست‌رس قرار نمی‌گیرد. حتماً بین معلمان آموزش و پرورش بیش‌تر توزیع می‌شود. اما فکر می‌کنم بهتر است ارتباط دوسویه باشد. همان‌طور که ما به سوی دوستان دست دراز می‌کنیم، دوستان هم باید افکار، ایده‌ها و نظراتشان را به ما بدهند و به ما کمک کنند که در مسیر درست حرکت کنیم.

در این‌جا یادی کنیم از مرحوم آقای دکتر سید اکبر میرحسینی. ایشان به من گفته بودند، مقاله‌ای در زمینه‌ی «آموزش زبان با استفاده از رایانه» تهیه کنم که متأسفانه به فاصله‌ی کمی بعد درگذشتند. خدا بیامرزدشان.

من به دلیل مشغله‌ی فراوان، مدیریت گروه و برنامه‌های کنفرانس، تاکنون نتوانستم مقاله‌ای برای مجله‌ی شما تهیه کنم. ان‌شاءالله در آینده همکاری بیشتری داشته باشیم.

پی‌نوشت

۱. Keynote Speakers
۲. Critical Discourse Analyses
۳. Structural Equation Modeling

writing, listening, reading, and speaking. The negative aspect of this technique was that the teacher could not provide feedback about the intonation and pronunciation problems while the participants were playing their roles. Though these problems were eliminated in the review section, the immediate feedback seems to be more beneficial than the feedback provided in the review phase. Another negative aspect was the unequal distribution of speech among the students playing roles in the films. After 6 weeks, a considerable change was observed among the students in terms of regaining their confidence. They were no more shy and fearful when speaking in the classroom. This technique seems to be a good technique for improving ESL/EFL learners' speaking ability.

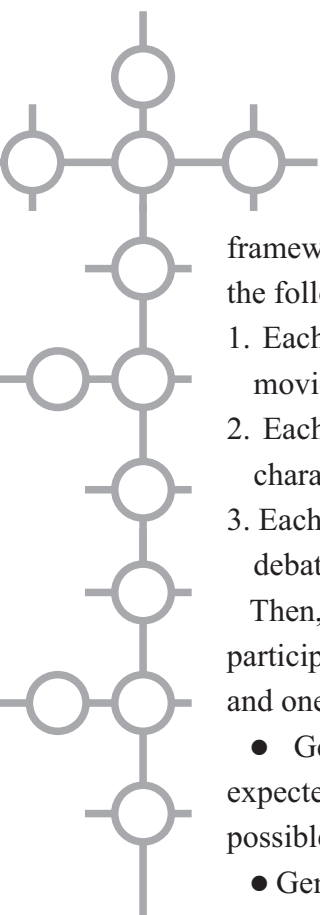
This study is highly implacable in language classes. Based on the researcher's observations, all the students of the aforementioned class were psychologically shy. The reason confirming this claim was that all the students had an intermediate mastery over the writing skill which is somehow an individual skill. On the other hand, they had difficulty in speaking which showed their inability in oral communication – a social skill. For a class with these characteristics, the materials should be chosen by the teacher based on students' interest. This can increase learners' involvement and their participation in class activities. Teachers of such classes are in fact counselors who facilitate the learning process by increasing the learners' level of confidence.

Conclusion and implications for Teachers

The recent improvement in technology and lower-priced facilities makes video creation in the ESL/EFL classes an excellent way for language learning. These videotaped projects can increase the students' motivation in effect their ability to use the language for meaning communication. They can express themselves and this can add to their sense of success in communication which can lead to better learning results. The hope is that the use of technology especially the technique of videotaping is considered by language teachers and tried out in language classes.

Reference

- Carkin, G. (2004). Drama for Pronunciation. *Essential Teacher: Compleat Links 1*(5): www.tesol.org/sec_document.asp?CID=724&DID=3021.
- Carney, N. and Foss, P. (2008). Students Produced Videos: Two Approaches. *English Teaching Forum* No. 2. pp. 14-19.
- Dickson, P.S. (1989). Acting French: Drama Techniques in the Second Language Classroom. *The French Review* 63 (2): pp. 300-11.
- Dodson, S.L. (2000). FAQs: Learning Languages Through Drama. *Texas Papers in Foreign Language Education* 5 (1), pp. 129-41.
- Elgar, A. G. (2002). Student Playwriting for Language Development. *ELT Journal* 56 (1): pp. 22-28.
- Gareis, E. (2000). Two Thumbs Up! A Student Video Production. *English Teaching Forum* 38 (1): pp. 6-17.
- Hardison, D., and C. Sonchaeng. (2005). Theatre Voice Training and Technology in Teaching Oral Skills: Integrating the Components of a Speech Event. *System* 33 (4): pp. 593-608.
- Heldenbrand, B. (2003). Drama Techniques in English Language. *Korea TESOL Journal* 6 (1): pp. 27-37.
- Isbell, K. (1999). Intercultural Awareness Through Drama. *English Teaching Forum* 37 (1): pp. 10-15.
- Wessels, C. (1991). From Improvisation to Publication on an English Through Drama Course. *ELT Journal* 45 (3): pp. 230-36.

framework was provided which included the following principles:

1. Each student must act in at least three movies
2. Each movie must involve at least four characters.
3. Each movie must involve some kind of debate on the mentioned topics.

Then, the instructor provided the participants with two general objectives and one specific language objective:

- General objective 1: Students are expected to use as much English as possible.
- General objective 2: They are expected to learn as much about how to make a film based on a scenario in English.
- Specific language objective: They are expected to learn and practice various forms of the language used for debates.

After this introductory session, the students were divided randomly into groups for making their films, the first film included an interview about the quality of public transportation in the city, there were an interviewer, three passengers or citizens and a municipality representative. The students wrote their scenarios with the help of their teacher. There were a number of topics to be discussed in this film like the quality of public transportation, the quality of underground trains and the advantages and disadvantages of using a monorail. They used their real life experiences to write and edit the scenario. The students reread the final scripts and decided about the group structure and the roles. At the final stage, the

teacher printed out a shooting schedule for each group of students. Afterwards, the film was started and they tried to play the roles. That was really great for the first time; there was a hot debate between the passengers and the municipality representative. The teacher then provided some photos from modern public transportations from Japan, Singapore, Germany, in order to find the advantages and disadvantages of public transportation. Each day there were about two groups of students for playing which took two hours; one hour of which was dedicated to editing and the reviewing process. Due to having only one laptop, the teacher himself did the editing but this was with the help of the students by using a video projector. In the review process, the students had to listen and watch carefully in order to find mistakes and errors in pronunciation, vocabulary, grammatical errors, stress and intonation, etc. Here the instructor helped them to find the errors and correct them in some cases. It is also worth mentioning to say that there are lots of internet sites for finding the first draft of scenarios such as the following <http://www.jpbc.com/creative/>.

Positive and negative aspects of this approach

We had different positive and negative aspects in using such a technique. One of the major positive aspects was that each student had the chance to learn more about different facets of filmmaking. The next positive point was that each student had the opportunity to work on multiple English skills including

researcher reviewed Microsoft's Movie Maker (included in the vista and windows seven operating systems). The use of this program is very easy even for an amateur filmmaker. Another important aspect about the instrument to be mentioned here is the use of a modern laptop which empowers the researcher to make the clips and films.

Before going through different phases of this study, it is good to have a brief introduction about the mentioned students. These students had been admitted to the BA programme of English Literature and English Translation after passing Konkoor (the national university entrance exam which is held in Iran nationwide annually). After passing three terms, some of the students' professors told the vice chancellor of the university about their inability in speaking English. The vice chancellor of the university consulted the researcher of this study in order to have some remedial classes for them.

Getting started: the first phase of the study

As mentioned before, the participants of this project were twelve adult students with the background of learning English in secondary education for almost 5 years. They were all reluctant to speak in English and even some of them were disinclined to speak in Persian (their mother tongue) in the classroom situation as reported by their previous instructors. In the first session, they were asked about their reasons for such a behavior. Most of them were so shy that they hesitated to utter their

names. In addition, the researcher of the present study used a group interview in order to find some information about their English language ability. In this interview, they were asked about their hobbies and entertainment, their previous jobs and their favorite works, etc. They were also tested based on a writing sample in which they wrote about their background information. Interestingly most of them liked to watch English movies and films, though they were not eager to speak in English. Consequently, this was a good stimulus for the use of videotaping in the classroom, based on the previous experiences of the researcher. It is important to note that, one of the students worked as a radio director for making documentary parts and he was considered as an assistant in helping his classmates with regard to film making.

The second phase

In this phase, the students were notified of the importance of the speaking ability and the importance of the main technique of the course in enhancing the speaking ability. It was explained to them that they were supposed to play roles as actors in video clips. The teacher wrote a number of topics on the board in order to be discussed by the students and to be used as the scenarios for the clips to be recorded for the next session. They were free to choose speaking from a memorized text, or improvising about everyday situations ranging from talking to a neighbor to ordering food in a restaurant. Finally, a

Abstract

Many ESL/EFL teachers have encountered students who are reluctant to stay in front of their classes for giving a presentation or even students who are reluctant to speak in English. This is perhaps because of their shyness; technically speaking, they suffer from the shyness syndrome. In this study, a videotaping technique was used to solve the speaking problem of such pupils. In the present study students were both actors and film critics. Going through the treatment for a few weeks, the pupils seemed to have overcome their shyness as most of them were eager to speak in English in either classroom situation or out of it. The result showed that the aforementioned technique was effective in terms of improving the speaking ability of the learners. Evidence is provided which shows the participants' positive attitude towards using the videotaping technique.

Key Words: shyness syndrom, oral proficeincy, video-recording of conversation classes, group up work

Since the invention of the video-camera, students-produced video has been an interesting option in English as a Foreign Language (EFL) and English as a second language (ESL) classes. This technique can lead students to interact in activities that involve problem solving and thinking while learning a second language. There are a number of research studies about the influence of the learner-centered project-based activities on English language learning including speaking, pronunciation, etc. Carney and Foss (2008) summarized the benefits of these types of activities in this way: they enhance "pronunciation, and speaking skills (Carkin, 2004; Hardison and Sonchaeng, 2005), non-verbal communication (Dickson 1989), cultural awareness (Gareis 2000; Isbell, 1999), group cooperation (Elgar 2002), and student motivation (Dodson 2000; Heldenbrand 2003). Furthermore, teachers can use the scripts from a video project to empower different levels of reading, writing, listening, and speaking instructional materials (Wessels 1991, 235)". This article examines a video

project that was conducted in a short term English program for college students in Iran. There were about 12 undergraduate students, who studied English literature and English translation. The instruments which were used for making and analyzing the films were a laptop and a video camera in addition to a video projector.

Some critical issues about video projects

Although, video projects for ESL classes have lots of benefits, the time and the cost of making these films are two important problems which may lead this technique to a corner side. Nowadays, advances in video technology and other editing programs have paved the way for using video projects in ESL/EFL classes. The emergence of Microsoft Windows Seven and Apple Macintosh operating systems, in addition to modern video cameras and some Internet sites like You Tube, Skype, MSN, Yahoo are all good reasons for using this technique in today's ESL/EFL classrooms.

To prepare himself for the use of technology in speaking classes, the